

Պարույր Սևակ

Քո խակ սերը և իմ հասուն տանջանքը

Քո խակ սերը և իմ հասուն տանջանքը
Հանդիպեցին որպես երկու ուղևոր՝
Կյանքի ինչ-որ սակավամարդ կաժանում

Եվ, ճարահատ, պիտի քայլեն միասին

Քո խակ սերը և իմ հասուն տանջանքը:

Ու երբ, հոգնած, մենք պատկում ենք, որ ննջենք,

Մինչև անգամ երբ պատկում ենք կողք-կողքի,

Ինչպես հայոց հեքիաթներում՝ մեր միջև

Լուռ դրվում է հեքիաթական թրի պես

Քո խակ սերը և իմ հասուն տանջանքը...

20.III.1959թ.

Մոսկվա